

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

- utvrди da je Kraljevina Nizozemska prihvaćanjem i zadržavanjem pretpostavki za prenošenje mirovinskog kapitala, sadržanih u članku 19.a stavku 1. točki (d) i članku 19.b stavcima 1. i 2. Weta op de Loonbelasting 1964 (Zakon o oporezivanju plaća iz 1964.), članku 40.c Uitvoeringsregeling Invorderingsweta (Provredbena uredba uz Zakon o naplati poreza), članku 10.d stavku 3. Utvoeringsbesluit Loonbelastinga 1965 (Odluka o provedbi Zakona o oporezivanju plaća iz 1965.) i Bijlageu IV bij besluit DGB2012/7010M inzake internationale aspecten van pensioenen (Prilog IV. Odluci DGB2012/7010M o međunarodnim aspektima mirovine), povrijedila svoje obveze iz članaka 45., 65. i 63. UFEU-a;
- naloži Kraljevini Nizozemskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Komisija smatra da su nizozemski propisi u pogledu pretpostavki za prenošenje mirovinskog kapitala akumuliranog u tzv. „drugom stupu”, dodatnoj mirovinskoj akumulaciji posredstvom poslodavca, nespojivi sa slobodnim kretanjem radnika, usluga i kapitala. Iako te pretpostavke vrijede i za domaća i za inozemna prenošenja, lakše ih je ispuniti domaćim, nego inozemnim pružateljima mirovinskog osiguranja, koji u vlastitoj državi članici žele pružati usluge u području mirovinskog osiguranja zaposlenicima koji su tamo zaposleni, a prethodno su u Nizozemskoj akumulirali mirovinski kapital. Ako se ne ispune pretpostavke iz zakonske regulative, mirovinski kapital akumuliran u Nizozemskoj se oporezuje.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. srpnja 2022. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – BM/LO

(Predmet C-462/22)

(2022/C 359/59)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof (Njemačka)

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: BM

Druga stranka u žalbenom postupku: LO

Prethodno pitanje

Počinje li razdoblje čekanja od godine dana, odnosno šest mjeseci u skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) petom i šestom alinejom Uredbe (EZ) br. 2201/2003⁽¹⁾ za stranku koja pokreće postupak teći tek sa zasnivanjem njezina uobičajenog boravišta u državi članici suda pred kojim je pokrenut postupak ili je dovoljno ako na početku relevantnog razdoblja čekanja stranka koja pokreće postupak ima samo *de facto* boravište u državi članici suda pred kojim je pokrenut postupak i njezino se boravište tek nakon toga u razdoblju do podnošenja zahtjeva uspostavi kao uobičajeno boravište?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanima s roditeljskom odgovornošću te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1347/2000 (SL 2003., L 338, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 19., svežak 3., str. 133. i ispravak SL 2014., L 46., str.22.)